

7. Hætteterner. De 7 af Landets 8 Terne-Arter skulle gøres fredløse, medens de nu ere fredede fra 1ste Februar til 11te September. Disse Fugle kunne ikke staa Ferskvandsfiskeriet, thi de smaa fiske, som Ternerne tage, især Løjere, Skaller, Hundestejer, ere uden al økonomisk Betydning. Ternerne leve heller ikke alene af Ferskvandsfisk, men tillige af Havfisk, som smaa Silb; desuden af Rejer og lign., ogsaa af Insekter, som Starnbasser, og undertiden følge de Bløen lige som Maagerne, i hvilket Tilfælde de altsaa gøre god Nytte. — I zoologisk Henseende ere Ternerne af største Værd; de forholdsvis mange Arter, der findes hos os, ere en af de faa Gjenkommeligheder i Landets Dyreverden. Naar man derfor ønsker at frede Hættemaager, er det ikke heldigt at gøre Hætteterner fredløse, thi mange ville ikke kunne stelde disse Fuglearter fra hinanden.

I England ere Ternerne, fredede og der er høj Bøde for at dræbe dem.

8. Ssfuglen er nu fredet fra 1ste Februar til 11te September, men den foreslaas gjort fredløs af Hensyn til Fiskerierne. Den æder smaa Fisk, mest smaa Løjere, Hundestejer og lign., desuden Vandinsekter og i Nødsfald Fagler. Hvad den kan tage af Føde, er saa lidt, at det ikke er værd at nævne. Hos os er den derhos sjælden som ynglende; den kommer her mest paa Vandring.

I England er der høj Bøde for at dræbe den.

9. Vandstøeren er nu fredet fra 1ste Februar til 11te September, men søges gjort fredløs. Hvorfor, er det umuligt at gætte. Man kan ikke sige, at det er af Hensyn til Fiskeriet, da den ikke lever af Fisk, men af Vandinsekter uden nogen økonomisk Betydning. Den yngler næppe i Landet, men kommer her paa Vandring.

For at forebygge Dyrplageri, bør den Jordbruger, som i Henhold til Forslagets § 7 fælder Hinden, formentlig være pligtig til endvidere at dræbe Kalben, saafremt denne er i Følge med Moderdyret.

Med Hensyn til Lovforslagets Afdeling II skal Bestyrelsen tillade sig at bemærke:

1. Daen og Hinden bør formentlig fredes fra 1ste Maj til 11te September.

2. Vindsvinene burde sikkert fredes hele Aaret.

3. Slågermusene, som hidtil have været fredede fra 1ste Februar til 11te September, søges nu gjort fredløse, uden at det er muligt at forstå Grunden hertil. Der findes her i Landet 11 Arter, som alle leve af Insekter, bl. a. Natssommerfugle og Oldenborrer, og de betragtes almindelig som nyttige Dyr.

4. Stovduerne: Ringduen og Gulduen ere nu fredede fra 1ste Februar til 11te Septbr., men Fredningstiden foreslaas indskrænket til 31te Juli, som det hedder i Motiverne: „fordi Ungerne formentlig og som Regel ere fuldt udviklede ved Slutningen af Juli“.

De, der have foranlediget denne Forkortelse i Fredningstiden, burde have vidst, at baade Ringduen og Gulduen pleje at vedblive med Vælgning indtil Slutningen af Juli, og at det ikke er ganske sjældent at finde friske Æg sidst i August.

Den gamle Fredningstid burde utvivlsomt bibeholdes, for at ikke de dannede Unger i Rederne skulle sulte ihjel, naar de gamle bortstjedes. Men hertil kommer, at man jo ønsker at beskytte Brevduen, hvad der bliver umuligt, naar det tillades at fælde Gulduen; det er nemlig et Kunststykke at fælde denne fra den tamme blaa Dne og dermed altsaa ogsaa fra adskillige Brevduer.

5. Vadesuglene. De fleste af disse ere nu fredede fra 1ste Februar til 11te September, men det foreslaas, at lade Fredningstiden ophøre den 15de Juli, altsaa paa en Tid, da en Mængde Unger ikke ere slyveskerdige.

Tagten paa de smaa Vadesugle er ofte af den mindst humane Slags; man skyder ind i Flokkene, og det er et Tilfælde, hvor mange man dræber, og hvor mange man fuit faarer; der synes derfor ikke at være Grund til at begunstige denne Gren af Sporten paa Befolning af Humaniteten.

Fredningstiden er ingenlunde for lang, saaledes som den nu er foreslaaget ved Lov. 6. Maagerne ere nu fredede fra 1ste Februar til 11te September, men Fredningstiden foreslaas forkortet til 30te Juni, altsaa midt i Ynglestiden, medens mange Æg endnu ikke ere udbruede, og medens Fuglene ere samlede ved Kolonierne og lette at fælde.

Maagerne ere derhos af stor Betydning for Landbruget, idet de ere udmærkede Hjælpere i Kampen mod Oldenborrene, og denne Omstændighed turde næst efter Hensynet til Humaniteten være Grund nok til at lade den nuværende Fredningstid bestaa uforandret.